

Guvernul României

Normele privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic specialist, eliberate de un stat terț, altul decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii din 11.10.2017

Parte integrantă din [Hotărâre 764/2017](#)

În vigoare de la 20 octombrie 2017

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 832 din 20 octombrie 2017. Formă aplicabilă la zi, **23 februarie 2026.**

Art. 1. -

(1) Titlurile oficiale de calificare ca medic specialist eliberate de statele terțe, altele decât Australia, Canada, Israel, Noua Zeelandă și Statele Unite ale Americii, echivalente specialităților medicale clinice și paraclinice prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, sunt recunoscute drept certificate de medic specialist eliberate de Ministerul Sănătății pentru specialitatea respectivă, în vederea facilitării dreptului de exercitare a practicii medicale pe perioadă nedeterminată sau a practicii medicale temporare/ocasionale pe teritoriul României a titularilor acestora, cu condiția îndeplinirii în mod cumulativ a următoarelor condiții:

- a) titularul se află în una dintre situațiile prevăzute la [art. 376](#) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru exercitarea profesiei de medic pe teritoriul României;
 - b) formarea de medic specialist pentru care se solicită recunoașterea s-a efectuat în condiții de studiu și practică medicală care asigură competența profesională a acestuia cel puțin similară cu competența profesională a medicilor pe plan național;
 - c) titlurile oficiale de calificare ca medic specialist sunt eliberate de autoritatea desemnată în temeiul actelor normative în vigoare în statul pe teritoriul căruia a avut loc formarea.
- (2) Analizarea solicitărilor de recunoaștere a titlurilor prevăzute la alin. (1) se face de către o comisie mixtă constituită prin ordin al ministrului sănătății.
- (3) Comisia mixtă prevăzută la alin. (2) este formată din președinte, doi membri și un secretar. Președintele și un membru sunt desemnați la propunerea comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății, iar celălalt membru și secretarul sunt desemnați la propunerea Colegiului Medicilor din România.
- (4) Recunoașterea profesională a titlurilor prevăzute la alin. (1) se face de către Ministerul Sănătății, prin ordin al ministrului, după avizarea de către Colegiul Medicilor din România a raportului comisiei mixte prevăzute la alin. (2), și se finalizează cu autorizarea titularului prin eliberarea certificatului de membru de către Colegiul Medicilor din România, în vederea exercitării profesiei de medic pe teritoriul României cu titlul de medic specialist în specialitatea echivalată, cu respectarea normelor în vigoare.
- (5) Exercițarea activităților profesionale de medic specialist se face pe baza titlurilor oficiale de calificare ca medic recunoscute și a documentelor emise de către Ministerul Educației Naționale și de către Ministerul Sănătății, prin care se atestă recunoașterea formării medicale de bază și, respectiv, de medic specialist, și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei de medic.

Art. 2. -

Recunoașterea titlurilor de calificare prevăzute la art. 1 [alin. \(1\)](#) constă în analiza formării în specialitate și a competențelor profesionale însușite de titular în statul terț emitent comparativ cu cerințele de formare și competențele profesionale prevăzute în România de normele în vigoare pentru specialitatea respectivă.

Art. 3. -

(1) În vederea recunoașterii titlurilor de medic specialist prevăzute la art. 1 [alin. \(1\)](#), titularii depun la Ministerul Sănătății următoarele documente:

- a) cerere de recunoaștere care va cuprinde obligatoriu și datele de contact (adresă, telefon, fax, adresă de e-mail);
- b) copia documentului de identitate aflat în termen de valabilitate (buletin/carte de identitate sau pașaport);
- c) documente din care să rezulte cerințele prevăzute la art. 376 alin. (1) [lit. c\)](#) - [g\)](#) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după caz;
- d) copia legalizată a documentelor care atestă calificarea de medic;
- e) copia legalizată a titlului de medic specialist dobândit în unul dintre statele prevăzute la art. 1 [alin. \(1\)](#);
- f) documente emise de autoritățile competente ale statului terț emitent din care să rezulte durata specializării (ani, luni, ore de formare pe săptămână), curriculumul pregătirii efectuate și competențele atestate prin titlul respectiv de medic specialist;
- g) documente privind experiența profesională și educația medicală continuă, dobândite de solicitant, emise de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercitat profesia;
- h) certificat de sănătate fizică și psihică din care să rezulte că acesta poate practica specialitatea dobândită;
- i) dovezi emise de autoritatea competentă din statul de origine sau proveniență privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională gravă, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;
- j) extrasul de cazier judiciar emis de autoritatea competentă a statului în care acesta a exercitat profesia;
- k) certificatul de atestare a cunoștințelor de limbă română sau pașaportul lingvistic, după caz, cu excepția cetățenilor români care solicită recunoașterea titlurilor de medic specialist eliberate de un stat terț;
- l) dovada achitării taxei de evaluare profesională.

(2) Cuantumul taxei de evaluare profesională se stabilește prin decizie a Consiliului național al Colegiului Medicilor din România și se depune în contul Colegiului Medicilor din România. În cazul în care evaluarea profesională presupune și o probă de aptitudini, cuantumul taxei se dublează.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. e)-j) trebuie însoțite de traduceri legalizate în limba română, în original.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. h)-j) au o valabilitate de 3 luni de la data emiterii.

Art. 4. -

(1) Calificarea de medic a solicitantului se atestă prin unul dintre următoarele documente:

- a) diploma de medic eliberată în România;
- b) diploma de medic eliberată de către unul din celelalte state membre ale Uniunii Europene (UE), de către unul dintre statele aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană;

c) atestatul de recunoaștere a studiilor universitare în medicină eliberat de Ministerul Educației Naționale, ca urmare a echivalării titlurilor de medic obținute într-un alt stat decât cele prevăzute la lit. a) și b).

(2) În cazul în care titlul de medic este obținut în alt stat membru UE, în unul dintre statele aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, titularul va depune certificatul de conformitate cu Directiva [2005/36/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu amendamentele ulterioare, eliberat de autoritatea competentă a statului membru respectiv.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se depun însoțite de traduceri legalizate în limba română, în original.

Art. 5. -

(1) Cererea de recunoaștere a titlului este soluționată în maximum 90 de zile de la data înregistrării dosarului complet la Ministerul Sănătății.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii dosarului complet, Ministerul Sănătății înaintează o copie a dosarului către comisia mixtă prevăzută la art. 1 [alin. \(2\)](#).

(3) Comisia mixtă analizează pregătirea în specialitate efectuată, precum și alte documente atestând formarea specializată, respectiv experiența profesională a titularului și stabilește dacă formarea de specialist a solicitantului întrunește cumulativ următoarele cerințe:

a) s-a efectuat în una dintre specialitățile medicale prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare;

b) condițiile de organizare, desfășurare și supraveghere a formării, durata și curriculumul de pregătire teoretică și practică în specialitate sunt similare/echivalente condițiilor de formare prevăzute în România de norme în vigoare pentru specialitatea în cauză;

c) competențele profesionale de medic specialist conferite sunt similare celor atestate prin certificatul de medic specialist eliberat de Ministerul Sănătății în specialitatea respectivă;

d) formarea este atestată prin titlu de calificare de medic specialist eliberat de autoritatea competentă desemnată în temeiul actelor normative în vigoare în statul formator.

(4) În situațiile în care durata de pregătire a titularului exprimată în ani este mai mică decât cea prevăzută de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, pentru specialitatea respectivă, se ia în considerare numărul total de ore de pregătire efectivă/săptămână efectuate de titular în comparație cu cele prevăzute de curriculumul de pregătire al specialității în România. În aceste cazuri, întrunirea numărului total de ore de pregătire prevăzut de curriculumul de pregătire în specialitate în România constituie criteriu de durată în vederea echivalării.

(5) În cadrul procedurii prevăzute la alin. (3), comisia mixtă poate solicita titularului documente suplimentare privind abilitățile însușite, formări complementare finalizate prin titluri de calificare adiționale specializării deținute, experiența profesională însușită, criterii suplimentare de autorizare în profesie în statul în care acesta a exercitat profesia. Solicitarea se face în termen de maximum 15 zile de la primirea dosarului, cu precizarea datei-limită de prezentare a documentelor suplimentare cerute, calculată cu respectarea termenului prevăzut la alin. (1).

(6) În cazul întârzierii depunerii documentelor suplimentare solicitate cu mai mult de 10 zile de la data-limită stabilită la alin. (5), comisia mixtă suspendă procedura până la data primirii documentelor solicitate. În aceste situații termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește corespunzător numărului de zile de suspendare.

(7) În cazul unor suspiciuni justificate, autoritățile competente române pot solicita reprezentanțelor diplomatice în România ale țărilor terțe sau reprezentanțelor diplomatice

românești în țările respective o confirmare a autenticității documentelor de studii și a celor privind experiența profesională a titularului.

Art. 6. -

(1) În cazul în care formarea de specialist analizată întrunește toate cerințele prevăzute la art. 1 alin. (1) [lit. a](#)) și art. 5 [alin. \(3\)](#), comisia mixtă înaintează către Colegiul Medicilor din România procesul-verbal cu concluziile comisiei și o copie a dosarului titularului. Pe baza raportului emis de către comisia mixtă, Colegiul Medicilor din România transmite Ministerului Sănătății avizul favorabil de recunoaștere.

(2) În situația în care titlurile de calificare nu coincid cu titlurile din Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, comisia mixtă poate coopta experți din alte specialități pentru decizia definitivă.

(3) Recunoașterea se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și se comunică titularului și Colegiului Medicilor din România.

(4) Exercitarea activităților de medic specialist se face pe baza titlului oficial de calificare de medic specialist recunoscut, a adresei de înștiințare a titularului și cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei de medic.

Art. 7. -

(1) În cazul în care nu sunt întrunite în totalitate criteriile de recunoaștere prevăzute la art. 5 [alin. \(3\)](#), comisia mixtă instituie procedura unei probe de aptitudini care are ca scop evaluarea parcursului profesional teoretic și a abilităților practice ale solicitantului.

(2) Proba de aptitudini constă în susținerea și promovarea a două componente, teoretică și clinică sau practică, în funcție de specialitate, subiectele făcând parte din tematica examenului de medic specialist aflată în vigoare. Punctajul de promovare a fiecărei probe este de minimum 7,00, pe baza baremului întocmit de comisia de examinare. Proba de aptitudini profesionale se consideră promovată dacă la finalizarea examinării solicitantul obține minimum media 7,00. Rezultatul probei de aptitudini profesionale se comunică de către comisia de examinare în scris solicitantului și Ministerului Sănătății împreună cu procesul-verbal încheiat în acest scop.

(3) Nepromovarea probei de aptitudini profesionale permite titularului să solicite susținerea unei singure reexaminări în termen de maximum 180 de zile de la prima probă nepromovată, cu reluarea ambelor componente ale examinării. Cererea de reexaminare se depune la Ministerul Sănătății. După expirarea termenului de 180 de zile, solicitantul nu mai poate beneficia de o altă reexaminare, cererea fiind respinsă fără drept de contestare.

(4) Neîndeplinirea cumulativă a criteriilor prevăzute la art. 1 alin. (1) [lit. a](#)) și art. 5 [alin. \(3\)](#), constatată de comisia mixtă, precum și nepromovarea probei de aptitudini profesionale constituie motiv justificat de respingere a cererii de recunoaștere.

(5) În termen de 30 de zile de la notificarea de către Colegiul Medicilor din România a respingerii cererii, solicitantul poate ataca decizia la comisia națională de soluționare a contestațiilor.

(6) Comisia prevăzută la alin. (5) este desemnată prin ordin al ministrului sănătății și are în componență un președinte, 4 membri, dintre care un membru cu studii juridice și un secretar fără drept de vot sau notare. Pentru fiecare dintre specialitățile prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, comisia națională de soluționare a contestațiilor poate coopta alți 2 membri, cadre didactice sau medici primari în specialitatea în cauză sau experți recunoscuți din specialitatea respectivă, după notificarea în acest sens a Ministerului Sănătății.

(7) Comisia națională de soluționare a contestațiilor comunică Ministerului Sănătății și comisiei mixte decizia rămasă definitivă în maximum 30 de zile de la depunerea cererii prevăzute la alin. (5).

(8) Respingerea cererii de recunoaștere se aprobă de către ministrul sănătății pe baza avizului negativ temeinic justificat înaintat de Colegiul Medicilor din România pe baza concluziilor stabilite de comisia mixtă și a procesului-verbal detaliat întocmit în acest sens de acesta și se aduce la cunoștința petentului împreună cu motivele care stau la baza acesteia.

Art. 8. -

În cazul posesorilor unui titlu de calificare obținut într-un stat terț, care nu face obiectul recunoașterii conform prevederilor prezentelor norme, dar care dobândesc calitatea de medic rezident în România în condițiile legii, în aceeași specialitate sau într-o altă specialitate prevăzută de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății publice [nr. 1.509/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, se pot recunoaște în cadrul pregătirii prin rezidențiat stagiile similare ca durată și structură pentru maximum jumătate din durata de pregătire prevăzută în România pentru specialitatea respectivă.